

Referat af § 71-tilsynets møde med Brønderslev Kommune den 9. august 2011

1. Indledning

Den 9. august 2011 holdt § 71-tilsynet et møde med Brønderslev Kommunes børne- og skoleudvalg/forvaltning primært om en konkret sag om tvangsfjernelse af en søskendeflok, som § 71-tilsynet forinden også har haft skriftlig korrespondance med kommunen om.

I mødet deltog fra kommunen: Næstformand i børne- og ungeudvalget Lone Lex (V) og Bodil Nielsen (SF) børne- og ungeudvalget, børne- og kulturdirektør Henning Risager og afdelingsleder i børne- og familieafdelingen Inge Gorm Andersen. Formanden for børne- og ungeudvalget var blevet sygemeldt og deltog derfor ikke som planlagt.

Fra tilsynet deltog: Karen J. Klint (S), Orla Hav (S), Anita Christensen (DF), Birgitte Josefsen (V) og Anne Baastrup (SF) og herudover udvalgssekretær Anne Mette Risager.

2. § 71-tilsynet udtaler

Tilsynet har noteret sig, at kommunen finder det vanskeligt at opnå kommunal refusion. I lyset af den konkrete sag, som kommunen har indsendt som eksempel, har tilsynet skrevet til socialministeren og bedt om, at ministeren kommenterer sagen over for kommunen.

Tilsynet har noteret sig, at kommunens erfaring er, at det er vanskeligt at anvende de nye regler om tvangsadoption, fordi det er svært opfylder alle kriterierne især om, at forældrene ikke må have kontakt til barnet.

3. Generelt

Karen Klint indledte med at sige lidt om § 71-tilsynet og dets arbejdsopgaver generelt og i forhold til tvangsfjernede børn specifikt, hvor tilsynet har fokus på vilkårene for de anbragte børn.

Herefter blev der drøftet nogle mere generelle spørgsmål om tvangsanbragte børn samt en række forhold vedr. en konkret sag. Kun de generelle forhold er omtalt i det følgende referat.

4. Anbringelser

Kommunen oplyste, at man ca. har 140 anbringelsessager, hvilket er det dobbelte af, hvad man havde før kommunesammenlægningen. Heraf er der tale om ca. 25 sager med tvangsanbringelse af et eller flere børn pr. sag, hvilket er meget i forhold til kommunens størrelse. Det skyldes blandt andet, at der er mange og billige boliger i kommunen. Det skyldes ifølge kommune også, at man er god til at selv at opsøge sagerne. Som eksempel på det nævnte kommunen, at man i den seneste tid havde anbragt 4 børn direkte fra fødselsgangen.

Efter besøget har kommunen sendt en opgørelse over antallet af anbringelser fordelt på anbringelsesform de sidste 3 år.

	2008	2009	2010
Netværksfamilie, uden for slægten	0	0	0
Netværksfamilie, inden for slægten	2	3	5
Alm. plejefamilie	52	68	87

Eget værelse, kollegieværelse eller lign.	2	2	2
Døgninstitution (delvis lukket)	0	0	0
Døgninstitution, sikret afdeling	0	0	0
Døgninstitution, alm. afdeling	8	11	10
Kost-/efterskole	4	1	2
Socialpæd. opholdssted	17	13	20
Skibsprojekt	0	0	1
Kommunalt døgntilbud (2006-2009)	0	0	0
Akutinstitution (2006-2009)	2	1	1

Med stigningen i antal sager er forvaltningens budget også steget fra ca. 57 mio. kr. til 119 mio. kr. Kommunen vurderede, at man aldrig havde sagt nej til foranstaltninger for udsatte børn og unge med baggrund i kommunens økonomi.

Vedr. generel sagsbehandling nævnte kommunen, at man havde deltaget i en praksisundersøgelse foretaget af Ankestyrelsen, hvor en række tilfældige sager var blevet undersøgt i et antal kommuner. Her havde Ankestyrelsen ikke fundet nogen fejl i kommunens sagsbehandling, tværtimod havde de rost den. Desuden havde kommunen også haft besøg af Ankestyrelsens læringsteam.

Tilsynet spurgte, om kommunen havde fået kritik i andre sociale sager af Ankestyrelsen i de sidste 10 år, det mente kommunen ikke.

5. Lovgivning/kompetencer

Tilsynet spurgte, om kommunen i forhold til den konkrete sag oplevede, at der var begrænsninger i lovgivningen, eller at der manglede kompetencer i socialrådgiveruddannelsen, som politikerne skulle være opmærksom på.

Kommunen svarede, at man fandt socialrådgiveruddannelsen god, men at der naturligvis altid er behov for relevant efteruddannelse. Imidlertid pegede kommunen på, at socialrådgiverne har nogle arbejdsvilkår med mange tunge sager, som man ofte sidder med alene, samtidig har socialrådgiveres arbejde ikke stor anseelse i befolkningen generelt. Det medvirker også til en vis langmodighed i kommunerne, skønnede man.

Med hensyn til serviceloven og Barnets reform udtrykte kommunen generel tilfreds, men pegede på, at man i Danmark har meget fokus på børnene, som ofte er gode til at skjule tingene. og at man måske kunne lære noget af Sverige og Norge, hvor man har mere fokus på forældrevenen.

Konkret pegede kommunen på, at det vil være hensigtsmæssigt i forbindelse med mellemkommunale underretninger i sociale sager, at alle akter hurtigt bliver overleveret fra fraflytterkommunen til tilflytterkommunen på førstnævntes initiativ, da det vil spare tid. Desuden fandt kommunen, at en personlig overlevering ville være ønskelig, da det ville give endnu flere informationer om en given sag.

6. Fordeling af sager

Tilsynet spurgte, hvordan forvaltningen fordeler de sociale sager herunder de meget "tunge" sager. Kommunen svarede, at fordelingen som udgangspunkt sker efter skoledistrikter, og at det giver en nogenlunde jævn fordeling pr. sagsbehandler.

7. Refusion/Ankestyrelsen

Kommunen fandt det urimeligt, at man ikke også kan få refunderet de ofte store administrative omkostninger, der er i en given sag, når en anden kommune af Ankestyrelsen er "dømt" til at betale foranstaltninger for tidligere borgere/nomadefamilier. Kommunen undrede sig generelt over, at det var svært at opnå refusion i Ankestyrelsen i oplagte sager, hvor en tidligere kommune ret åbenlyst har udvist passivitet i en social sag.

Tilsynet opfordrede til evt. at indsende et konkret eksempel, som kunne bruges til at spørge socialministeren mere generelt om spørgsmålet.

8. Tvangsadoption

Tilsynet spurgte, i hvilket omfang kommunen har gjort brug af de nye regler om tvangsadoption. Hertil svarede kommunen, at de i praksis fandt, at det var meget svært at finde sager, som opfylder alle kriterierne for tvangsadoption især om, at far og mor ikke har kontakt til barnet. Man oplevede, at dette kriterium var lidt i modstrid med, at man samtidig skal arbejde for, at børnene bevarer kontakten til forældrene.